

SFS nr: **2006:1273**

Departement/myndighet: **Miljö- och samhällsbyggnadsdepartementet**

Rubrik: **Förordning (2006:1273) om producentansvar för förpackningar**

Utfärdad: **2006-11-23**

/Träder i kraft I:2007-01-01/

Syfte

1 § Syftet med denna förordning är att

1. förpackningar skall framställas på ett sådant sätt att deras volym och vikt begränsas till den nivå som krävs för att upprätthålla en god säkerhets- och hygiennivå,
2. producenter skall ordna system för insamling av allt förpackningsavfall som uppkommer och som är hänförligt till producenterna,
3. förpackningsavfall skall tas om hand på ett miljömässigt godtagbart sätt,
4. nå de återvinningsmål för insamlat förpackningsavfall som anges i bilaga 1 till denna förordning.

Definitioner

2 § I denna förordning avses med

1. Förpackning: En produkt som framställts för att innehålla, skydda eller presentera varor eller för att användas för att leverera eller på annat sätt hantera varor, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare, om produkten enligt bilaga 2 till denna förordning är en konsumentförpackning, gruppförpackning eller transportförpackning. Även en engångsartikel som används i

detta syfte skall betraktas som en förpackning.

2. Förpackningsavfall: Förpackningar och förpackningsmaterial

som är avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063). Som sådant avfall skall dock inte anses restprodukter från produktionen.

3. Producent: Den som yrkesmässigt tillverkar, till Sverige för

in eller säljer en förpackning eller en vara som är innesluten i en sådan förpackning.

4. Återanvändning: Varje förfarande varigenom förpackningar som

är utformade för att användas på nytt ett antal gånger,

återfylls eller återanvänds i samma syfte som de är utformade

för. Återanvändningen skall ske med eller utan stöd av de

hjälpprodukter som finns på marknaden och som möjliggör

återfyllning av förpackningen. Återanvända förpackningar blir

förpackningsavfall när de inte längre kan återanvändas.

5. Återvinning: Varje tillämpligt förfarande som avses i bilaga

4 till avfallsförordningen (2001:1063).

6. Materialutnyttjande: En upparbetning i en produktionsprocess

av avfallsmaterialet till det ursprungliga ändamålet eller till

andra ändamål. I begreppet ingår biologisk behandling.

Energiutvinning ingår inte i begreppet.

7. Energiutvinning: Användning av brännbart förpackningsavfall

för att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall, men med utnyttjande av värmen.

8. Biologisk behandling: Aerob (syrekrävande) eller anaerob (icke syrekrävande) behandling av de biologiskt nedbrytbara delarna av förpackningsavfallet. Behandlingen skall ske under kontrollerade förhållanden och med användning av mikroorganismer, varvid stabiliserade organiska restprodukter eller metan produceras. Deponering av avfallet skall inte betraktas som en biologisk behandling.

9. Hantering av förpackningsavfall: Insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av avfallsupplag.

10. Bortskaffande: De förfaranden som anges i bilaga 5 till avfallsförordningen (2001:1063).

Tillämpningsområde

3 § Denna förordning skall med undantag för 1 § 4 och 11 § inte tillämpas på förpackningar för konsumtionsfärdig dryck tillverkade av huvudsakligen polymera material eller metall som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för

plastflaskor och metallburkar.

Vad som sägs i 5-10 §§ om insamling, sortering och borttransport skall inte tillämpas på förpackningar som på grund av sitt tidigare eller resterande innehåll utgör farligt avfall enligt avfallsförordningen (2001:1063). Om sådant avfall finns bestämmelser i den förordningen.

Krav på producenter

4 § För de syften som anges i 1 § skall en producent se till att de förpackningar som producenten tillverkar, för in till Sverige eller säljer utformas, framställs och saluförs på ett sådant sätt att de är återanvändbara eller återvinningsbara enligt de kriterier som anges i bilaga 3 till denna förordning så att

1. utsläppen av skadliga ämnen minimeras när förpackningarna, förpackningsavfallet eller restprodukter från hanteringen deponeras eller förbränns och

2. inverkan i övrigt på miljön begränsas när förpackningsavfallet eller restprodukter från hanteringen av förpackningsavfallet bortskaffas.

5 § En producent skall se till att det finns ett lämpligt

insamlingssystem för förpackningar som är hänförliga till
producenten.

Ett insamlingssystem skall anses som lämpligt om det är
lättillgängligt, underlättar för den som innehar
förpackningsavfall att lämna ifrån sig detta och i övrigt ger
god service åt dem som skall lämna förpackningsavfall till
systemet.

Vid bedömningen om insamlingssystemet är att anse som lämpligt
skall särskilt beaktas vad som vid samråd enligt 6 § framkommit
om förhållandena i kommunen.

6 § En producent som skall tillhandahålla ett insamlingssystem
enligt 5 § skall samråda med berörd kommun i frågor som rör
insamlingssystemet. Med berörd kommun avses en kommun där
skyldigheten enligt 5 § att genom insamlingssystem ta hand om
förpackningar skall fullgöras.

Samrådet skall syfta till att med hänsyn till de lokala
förhållandena i kommunen samordna producentens ansvar med
kommunens renhållningsskyldighet i frågor om

1. hur kommunen kan underlätta uppbyggnaden av producentens
insamlingssystem, exempelvis genom att anvisa platser för
insamling av förpackningsavfall,

2. vilka åtgärder mot nedskräpning runt platserna för insamling
som bör vidtas, och

3. hanteringen av förpackningar som lämnas i producentens
insamlingssystem men som inte är hänförliga till producenten.

7 § Producenten skall fullgöra sin samrådsskyldighet genom att
självmant eller på kommunens begäran

1. lämna en utförlig redogörelse till kommunen för hur
producenten fullgör eller avser att fullgöra de skyldigheter
som följer av 5 §, och

2. ge kommunen tillfälle att överlägga med producenten om de
förändringar eller den samordning som kommunen anser behövs.

Skyldighet för innehavare av avfall att sortera ut
förpackningar

8 § Hushåll och andra förbrukare skall sortera ut förpackningar
från hushållsavfall och annat avfall och lämna dem för
borttransport i de insamlingssystem som producenterna eller
kommunen tillhandahåller för sådant avfall.

Hanteringen av utsorterade förpackningar

9 § En producent skall se till att utsorterade förpackningar som hushållen och andra förbrukare har lämnat i producentens insamlingssystem transporteras bort samt återanvänds, återvinns eller tas om hand på ett annat miljömässigt godtagbart sätt.

10 § När utsorterade förpackningar enligt 9 § skall transporteras genom en producents försorg, får inte någon annan än producenten eller den producenten anlitar för ändamålet ta befattning med transporten.

Producentens uppgiftsskyldighet

11 § En producent skall till Naturvårdsverket lämna

1. uppgift om resultatet av insamlingsverksamheten, återanvändningen, återvinningen och materialutnyttjandet samt andra förhållanden som rör bortskaffandet av utsorterade förpackningar,

2. de uppgifter om tillverkning, införsel till Sverige, utförsel från Sverige till ett land utanför Europeiska unionen, försäljning och andra förhållanden som Naturvårdsverket behöver för att

a) beräkna uppfyllelsen av målen i bilaga 1 till denna

förordning, och

b) rapportera till Europeiska gemenskapernas kommission i
enlighet med artikel 12 och bilaga 3 i Europaparlamentets och
rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om
förpackningar och förpackningsavfall, senast ändrat genom
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/20/EG.

När det gäller uppfyllelse av målen i bilaga 1 till denna
förordning för sådant förpackningsavfall som förs ut från
Sverige till ett land utanför Europeiska unionen skall
producenten kunna visa att återvinning och materialutnyttjande
skett på sätt som anges i denna förordning.

I fråga om förpackningar för konsumtionsfärdig dryck
tillverkade av polymera material eller metall gäller
uppgiftsskyldigheten den som yrkesmässigt tappar eller till
Sverige för in konsumtionsfärdig dryck i plastflaska eller
metallburk.

Ett särskilt avsnitt om förpackningar i kommunala avfallsplaner

12 § En kommunal avfallsplan skall innehålla särskilda avsnitt
om förpackningar och platser för insamling av
förpackningsavfall. Planen skall även innehålla uppgifter om
åtgärder för att förebygga att förpackningsavfall uppstår och

åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar.

Tillsyn m.m.

13 § I förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken
finns bestämmelser om tillsyn.

Bemyndiganden

14 § Naturvårdsverket får meddela närmare föreskrifter om de
skyldigheter som avses i 5, 9 och 11 §§.

Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om särskilt
omhändertagande i fråga om vissa slag av förpackningar, om det
finns särskilda skäl för det från miljö- och
hälsoskyddssynpunkt.

15 § En kommun får meddela föreskrifter om att en producent
skall lämna de uppgifter i fråga om förpackningsavfallets art,
sammansättning, mängd och hantering som behövs som underlag för
kommunens renhållningsordning.

Bilaga 1

Slag av förpackningsavfall	Återvinning i viktprocent
----------------------------	---------------------------

Allt förpackningsavfall Till och med år 2008: 50 %

varav minst 25 procentenheter

utgör materialutnyttjande,

Från och med år 2009: 60 %

varav minst 55 procentenheter

utgör materialutnyttjande

Förpackningar av metall,

dock inte

dryckesförpackningar 70 % materialutnyttjande

Förpackningar av papp,

papper, kartong och wellpapp 65 % materialutnyttjande

Förpackningar av plast, dock

inte dryckesförpackningar 70 % varav minst 30

procentenheter utgör

materialutnyttjande tillbaka

till plast

Förpackningar av glas 70 % materialutnyttjande

Dryckesförpackningar av

metall 90 % materialutnyttjande

Dryckesförpackningar av

polymera material 90 % materialutnyttjande

Förpackningar av trä 70 % varav minst 15

procentenheter utgör

materialutnyttjande

Förpackningar av övriga

material Per materialslag: 30 % varav

minst 15 procentenheter utgör

materialutnyttjande

Bilaga 2

Kriterier för förpackningar

Konsumentförpackning: En förpackning som på försäljningsstället

utgör en säljenhet för den slutliga användaren eller

konsumenten.

Gruppförpackning: En förpackning som på försäljningsstället

omfattar en grupp av ett visst antal säljenheter, oavsett om

dessas säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren

eller konsumenten eller om de endast används som komplement

till hyllorna på försäljningsstället, och de kan tas bort utan

att det påverkar produktens egenskaper.

Transportförpackning: En förpackning som underlättar hantering och transport av ett antal säljenheter eller gruppförpackningar för att förhindra skador vid fysisk hantering eller transportskador. Transportförpackningar omfattar inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar

Vid bedömningen av vad som skall anses som en förpackning skall även följande kriterier beaktas.

1. En produkt skall anses vara en förpackning oberoende av övriga funktioner som produkten eventuellt har, såvida den inte är en fast del av en vara och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara varan under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Exempel: Förpackning: konfektaskar, plastfolien
kring CD-fodral

Ej förpackning: blomkrukor avsedda att
följa med växten under hela dess
livstid, verktygslådor, tepåsar,
vaxskikt (t.ex. runt ost), korvskinn

2. En produkt skall anses vara en förpackning om den är

utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället,
förutsatt att den fyller en förpackningsfunktion. En
engångsartikel skall även anses vara en förpackning om den när
den säljs är fylld vid försäljningsstället.

Exempel: Förpackning utformad för och avsedd att

fillas vid försäljningsstället:

bärkassar av papper eller plast,
engångstallrikar, engångskoppar,
hushållsfolie, smörgåspåsar,
aluminiumfolie

Ej förpackning: omrörare,
engångsbestick

3. Förpackningskomponenter och underordnade element som är
integrerade i förpackningar skall räknas som en del av den
förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element
som är hängda på eller fästa vid en produkt och som fyller en
förpackningsfunktion skall räknas som förpackningar, såvida
inte dessa är en fast del av produkten och alla delar är
avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Exempel: Förpackning: etiketter hängda direkt på
eller fästa på en vara

Del av förpackning: mascaraborste som
utgör en del av förpackningens
tillslutning, självhäftande etiketter
fästa på annat förpackningsföremål,
häftklamrar, plastmanschetter,
doseringsmått som utgör en del av
tillslutningen av förpackningen för
rengöringsmedel

Bilaga 3

Kriterier för återanvändbarhet och återvinningsbarhet

Återanvändbarhet: En förpackning är återanvändbar om dess
fysiska egenskaper och utformning gör det möjligt att

1. under normalt förutsebara användningsförhållanden
återanvända förpackningen flera gånger,
2. behandla den använda förpackningen i enlighet med hygien-
och säkerhetskrav för arbetstagare, och
3. återvinna förpackningen när den inte längre används.

Återvinningsbarhet: En förpackning är återvinningsbar genom

1. materialutnyttjande, om förpackningen är framställd på ett sådant sätt att det är möjligt att utnyttja en viss viktprocent av de material som används vid framställningen av säljbara produkter,

2. energiutvinning, om förpackningsavfallet har ett lägsta värmevärde för att ge optimal energiutvinning, eller

3. kompostering, om förpackningsavfallet är biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling eller hindrar den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas samt är av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten.